

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری وصف صبا
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیعی

www.rooznamehsaba.com

rooznamehsaba

تهران - خیابان آیت الله مدنی - کوچه خجسته منش - پلاک ۵
تلفن: ۶-۷۷۵۸۲۴۲۲ فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۵
چاپ: موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران
توزیع: نشر گستر امروز

سهراب پورناظری عنوان کرد:

به دلیل محدودیت‌ها نباید صحنه را خالی کرد

او متذکر شد: هنر یا مبتذل است یا نیست. در گوشه گوشه این سرزمین موسیقی مبتذل به گوش می‌رسد. اگر حرام و حلالی است، همین است. خانم مهدیه محمدخانی و دیگران، موسیقی درجه یکی اجرا می‌کنند و سرمایه‌های این سرزمین هستند و در محتوای کار آنها شبهه‌ای وجود ندارد. راهی طولانی از دهه شصت تاکنون طی شده. ما این راه را ادامه می‌دهیم تا عرصه باز شود. سکوت به نفع افراد افراطی است و این کنسرت نماینده‌ای از افراطی‌ها را در خود ندارد. این کنسرت نماینده انسان‌هایی است که به فکر منافع این سرزمین هستند.

پورناظری در ادامه عنوان کرد: درباره اینکه چرا نسل جوان موسیقی فاخر را شنونده نیستند، مسئولان باید پاسخگو باشند. وقتی در تلویزیون ساز نشان داده نمی‌شود وضعیت بهتر از این نخواهد بود. سیاست‌گذاران باید در قبال این پرسش‌های اساسی پاسخگو باشند. من و خانواده‌ام عمرمان را پای موسیقی گذاشتیم اما همواره به جای تشویق مواخذه شدیم. عرصه فرهنگ دچار تشویش است و برای مثال شاعرانی چون شهریار و حسین منزوی و سایه در این عصر غایب هستند.

او ادامه داد: دغدغه ما سرزمین و فرهنگ آن است و اگر از استعداد نسل‌ها استفاده نشود، به شرایط بد کنونی مبتلا می‌شویم و این امری طبیعی است. سیاست‌گذاری‌ها غلط بوده است و اگر فروغی هم وجود دارد برای خون دل خوردن نسل گذشته است.

پورناظری گفت: ما دغدغه آثار کهن و باستانی را داریم و می‌خواهیم مردم به این مکان‌ها وارد شوند. این مکان‌ها بدون حضور مردم مرده‌اند. آنچه را که از مکان‌های تاریخی داریم، بدون نگرهان هستند. علی‌قمصری در ۱۰۰ مکان باستانی ساز زده است و باعث شده مردم از آنجا بازدید کنند.

او همچنین در موضوع حضور هنرمندان زن در عرصه موسیقی بار دیگر تصریح کرد: حذف کردن زن از صحنه و کنسرت در این کشور اقدام اشتباهی است و این فقط هنر و زن توانمند ایرانی است که آسیب می‌بیند، اصباخر

بودیم. بسیاری از لحظات از ساز علی صدای خود را می‌شنیدیم و این یگانگی با وجود دور بودن از بعد مسافت میان ما وجود داشت. با وجود فضای ناخوشایند میان ما روح‌های مان در کنار یکدیگر به حیات خود ادامه داده بودند و این تجربه لذت بخشی برای من بود که در کنار علی قمصری قرار بگیرم.

پورناظری در ادامه گفت: در ماه‌های گذشته حوادث تلخی در این سرزمین شکل گرفت و هر روح و قلب بیداری، دچار اندوه شد. دوره‌ای بود که نمی‌شد به کار فکر کرد اما فعالیت ما از جنس راهگشایی است. زمانی که کودک بودم پدرم وقتی به خیابان می‌رفت، کارتی را که برای حمل ساز بود، با خود همراه داشت. از آن فضا به امروز رسیده‌ایم که شبی دویست کنسرت تنها در تهران به روی صحنه می‌رود و زنان هنرمندی به عنوان نوازنده بر روی صحنه حضور دارند. این سنگر نباید خالی بماند چرا که دود آن ابتدا به چشم سرزمین می‌رود و ما باید این چراغ را روز به روز درخشان‌تر کنیم. در شرایط فعلی میلیون‌ها نوازنده در کشور داریم و این شگفت‌انگیز است. این جنس از موسیقی مثبت، شریان هویتی این سرزمین است. سکوت خیانت است و به دلیل محدودیت‌ها نباید صحنه را خالی کرد.

وی ادامه داد: در پروژه سی و سیصد زنان نقش فعال تری از مردان داشتند و این افتخاری برای ما بود. تمام قد پشت حضور زنان روی صحنه می‌ایستیم و این رسالت هنری ما است. من به حکم وظیفه و عشقم این کار را انجام می‌دهم.

پورناظری اظهار داشت: آنچه که برای باز کردن راه برای زنان ایران انجام می‌دهیم بر حسب وظیفه است، چرا که در طول تاریخ، همواره به زنان بدهکار هستیم و در تلاشیم این مسئله را جبران کنیم. سعی می‌کنیم در این مسیر حرکت کنیم. تا امروز مسیری طولانی طی شده است در برپایی این کنسرت. در زمینه فعالیت خانم‌ها مشکل شرعی وجود ندارد تا آواز محلی ایرانی را ارائه دهد. در کشور ما به دلیلی شرایط حساس موسیقی، کسی به دنبال ریسک در این زمینه نیست و همه آرامش را ترجیح می‌دهند.

سهراب پورناظری با توجه به اهمیت برگزاری نشست خبری قبل از اجرای کنسرت مشترکش با علی قمصری گفت: این امر اتفاق سازنده و دو سوپیه‌ای میان هنرمندان و اهالی رسانه است.

پورناظری گفت: در فضای کنونی ایران هیچ چیز مهم‌تر از همبستگی و آشتی ملی نیست. پدرم روزی گفت ابتدا خود را آباد کن و بعد به فکر سرزمین باش. ما تلاش کردیم در این مسیر حرکت کنیم. برای من انگیزه مضاعفی وجود دارد که در کنار علی قمصری این اتفاق را رقم بزنیم. امیدوارم بتوانیم در سال‌های متعددی به این فعالیت ادامه دهیم. خیلی مواقع نسل‌های پیشین درس آشتی به ما ندادند و من از خیلی از پیشکسوتان این احساس را نگرفتم و امیدوارم ما بتوانیم در این زمینه دست به عمل بزنیم.

او اظهار داشت: در این مجموعه یک گروه عمل می‌کنند و هیچکس بر فردیت خود تاکید ندارد و ما در تلاشی با یکدیگر اتفاق مثبتی برای موسیقی ایرانی رقم بزنیم. در سال‌های نوجوانی ما گروه‌های زیادی فعال بودند اما امروز اینگونه نیست و به سهم خود در تلاشیم این اتفاق را رقم بزنیم.

او اظهار داشت: موسیقی سنتی و تنبور در خون من است و با آن بزرگ شده‌ام. علی قمصری سال گذشته پروژه تاثیر گذار و سازنده‌ای به نام تار ایرانی را به ثمر رساند و پیوندی با موسیقی کل ایران به وجود آورد که اتفاقی شگفت‌انگیز بود.

وی در ادامه درباره همزمانی اجرا با کنسرت جدید علیرضا قربانی گفت: رقابتی در کار نبوده و نیست. پیش از این پروژه‌هایی نظیر سیصد را در سعد آباد اجرا کرده بودیم. از موفقیت آقای قربانی خوشحالم چرا که همگی در توفیق و شکست یکدیگر سهیم هستیم... ما با تیم آقای قربانی نیز در ارتباط هستیم. کاخ سعد آباد برای من بهترین فضای اجرا است و در ایوان عطار که فضای دنجی برای این نوع موسیقی است، تجهیز توسط مجموعه دار یا صورت گرفته است.

پورناظری در ادامه عنوان کرد: روز اولی که با علی قمصری ساز زدیم، تجربه ویژه‌ای بود چرا که ده سال در کنار یکدیگر ساز زده

